

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIV. Refellitur Vbiquitas testimoniis Patrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

ratem respicere, quæ quamuis oculis non cernitur, adest tamen semper summa cum potestate, nec quidquam est quod prohibere possit, quin omnia repleat, & quod velit peragat. Non enim loco aut dimensionibus circumscriptibilis natura diuina est: quare cum Deus et homo Christus Verè sit, oportuit intellexisse ineffabili Dei potestate & nã cum eis semper futurum, etiamsi carne abesset.

THEODORETUS Dialogo 2. Igitur, inquit, corpus Dominicum surrexit quidẽ à corruptione & interitu alienum, & impassibile, & immortale, & diuina gloria glorificatum, & à celestibus potestatibus: corpus tamen est, et habet quam prius habuit circumscriptionem. Et Dialogo 3. Atqui post resurrectionem, inquit, visum est circumscriptum, & habens manus & pedes, & alias corporis partes, & tãgi poterat, & sub aspectum cadebat, & vulneraq; & cicatrices habebat sicut ante resurrectionem. Duorum ergo alterum dicere necesse est, vel diuina etiam natura esse has partes tributas, siquidẽ corpus in diuinitatis naturam conuersum has partes habuit, vel fateri corpus mansisse in sua natura finibus.

LEO serm. 2. de Ascensione: Ineffabili, inquit, modo per ascensionem cepit esse diuinitate presentior, qui factus est humanitate longinquior. GREGORIUS homil. 29. quæ est de Ascensione: Illo reuertebatur, inquit, vbi erat, & inde redibat, vbi remanebat, quia cum per humanitatem ascenderet in cælum, per diuinitatem suam & terram pariter continebat, & cælum.

VIGILIVS li. 1. contra Eutychetem: Sed & nobiscum est, inquit, & non est nobiscum, quia quos reliquit, & à quibus discessit humanitate sua, non reliquit, neq; deseruit diuinitate sua. Per formã enim serui, quam abstulit nobis in cælum, absens est nobis: per formam Dei, qua à nobis non recessit, presens est nobis. Et lib. 4. Deinde, inquit, si Verbi et carnis natura est, quomodo cum Verbum vbiq; sit, vbiq; non inueniatur & caro: namq; quando in terra fuit, non erat vtiq; in cælo, et nunc quia in cælo est, non est vtiq; in terra.

FVLGENTIVS lib. 2. ad Trasimundum cap. 17. Vnus, inquit, idemq; secundum humanam substantiam absens cælo cum esset in terra, & derelinquens terram cum ascendisset in cælum; secundum diuinam Verò immensamq; substantiam, nec

nec

*nec cælum dimittens cùm de cælo descendit, nec terram des-
cendens cùm ascendit in cælum.*

Ad hæc testimonia respondet KEMNITIVS lib. de duobus naturis cap. 30. & multa dicit. PRIMO, veteres loqui contra Manichæos, & Eutyrianos, qui Christi humanitatem volebant conuersam esse in immensam, & illocalem diuinitatem. SECUNDO, voluisse Patres dicere, Christi humanitatem non esse vbiq̄ue secundum naturales suas proprietates. TERTIO, Patres velle Christi humanitatem secundum visibilem formam non esse vbiq̄ue diffusam, nec localiter, circumscriptiuè, & sensibilibiter nunc esse in terris.

At leuia sunt hæc omnia. Nam quod ad PRIMAM solutionem attinet, verum quidem est Patres loqui contra Eutyrianos, sed eos hoc argumento refellunt, quia cum Christus caro non sit vbiq̄ue, sicut diuinitas, necessariò distinctæ naturæ esse debent. qui ergo negant Patrum fundamentum, atque asserunt Christi carnem esse vbiq̄ue, aperte Patribus repugnant, & proinde à Patribus refelluntur.

SECUNDA item solutio nimis est debilis. Nam Patres non disputant de proprietatibus naturalibus carnis, sed simpliciter negant illam esse vbiq̄ue. Immo Augustinus in epistola ad Dardanum ex professo tractat de eo quod conuenit carni non ex se, sed ex vnione cum verbo, & clarissime demonstrat, non esse consequens, vt si verbum est vbiq̄ue, etiam caro illi vnita vbiq̄ue sit.

TERTIA quoque solutio non est solida, tum quia non poterat dubitare, an Christi caro visibiliter vbiq̄ue esset diffusa, tum quia etiam Patres non opponunt carnem visibilem carni inuisibili, sed carnem Deitati, & dicunt Christum secundum Deitatem vbiq̄ue esse, secundum carnem non vbiq̄ue.

CAPVT XV.

Soluitur argumentum hereticorum.

ED iam soluenda sunt argumenta aduersaria quæ partim à Scripturis, partim à testimoniis Patrum, & Scholasticorum depromuntur.

PRIMUM argumentum & præcipuum hæ-